

ЦИЈЕНА:

За Црну Гору на годину 8 перпера, на по године 4 перпера.
 За Аустро-Угарску Босну и Српскојеру на годину 12 перпера, на по године 6 перпера.
 За све остале земље годишње по франка у злату, на по годину 10 франка у злату.
 Прешлаша се прима само у годишњим и догодбишњим роковима и долаже у напријед.
 Поједини број 20 пара за Црну Гору, — за иностранство 25 пара.

ГЛАС ЦРНОГОРЦА

Le GLAS TZRNOGORTZA, Journal Officiel, paraissant régulièrement chaque samedi et suivant les exigences du service. On s'abonne aux bureaux du journal GLAS TZRNOGORTZA, Cettigné, Monténégro.

L'abonnement pour le pays 8; pour l'Autriche-Hongrie 12 Perpers; pour tous les autres pays 20 francs par an. La publicité est reçue aux bureaux du journal et dans toutes les agences de publicité.

Претплата се шаље само Администрацији „Глас Црногорца“ на Цетиње.
 Дописи се шаљу Уредништву — Рукописи се не враћају.
 Огласи се шаљу Администрацији и шаљују се за сваку рјеч или број до пет цифара на петит слова по 4 паре, гармонично слова 6 пара; цицера слова 8 пара — за први пут, а за сваки даљи пут у пол; од горње цијене. Најмањи оглас наплаћује се 1 перпер. Осим наплаћује цијене од рјечи, наплаћује се по закону о таксима још по 50 пара за свако поједино оглашавање.

Власник: Државна Штампарија.

Издаје суботом

Уредник и одговорни уредник: Вељко Милићковић

СЛУЖБЕНИ ДИО

Листа губитака

Из баталиона Голијског

Поинули војници: Јован П. Тепавчевић; водник Радоица П. Докнић; Милутин Л. Бучалина, Крсто Ј. Гроздановић.

Рањени војници: Петар Думнић, Милован Р. Тепавчевић, Богдан Ђ. Манојловић, Мићо Л. Давидовић, Михаило Л. Канкараш, Божо Ј. Сушић.

Из баталиона Требјешког

Рањени војници: Јован К. Ђукић, Милета Вучић, Саво Мартиновић, Благоје Мартиновић, Лука М. Никчевић, Лука Ж. Никчевић, Мијајло Р. Радоичић, Андрија М. Николић, Вукајло Г. Змајевић.

Из баталиона Жупског

Рањени војници: Васко Митровић, Машан Јаковљевић.

Из баталиона Никшићског

Рањени војници: Бајо Ацић, Лука Мандић, Марко Терић.

Из баталиона Луковског

Поинули војници: Новица Мићковић, Васко Мијатовић; водници: Крсто Ђетковић, Ђорђе Тодоровић, Радош Лалатовић; Мијајло Лалатовић, Митар Радовић.

Рањени војници: Алија Драшковић, Милосав Першевић, Новак Дурутовић, Марко Ђетковић, Ђоко Лалатовић; официр Ђуро Миковић; Илија В. Ђурђевић, Милутин Б. Јовановић.

Из баталиона Бањског

Поинули војници: Живко Ђ. Пејовић, Шуле Мркачић, Митар Ј. Зечевић.

Рањени војници: Пеша Ђ. Томашевић,

Из батал. Рудинско-Трепачког

Поинули војници: водник Вуко С. Дамјановић; Никола Б. Николић.

Рањени војници: десечар Зарија В. Делибашић; Марко Л. Чолаковић, Ђоко Ј. Чолаковић, Мико А. Делибашић, Божо Чолаковић, Бајо Балетић.

Из баталиона Братоножићског

Поинули војници: Станоје Милашевић Секуловић, Велиша Боришин Секуловић.

Рањени војници: Милосав Новичин Милачић, Божо Петров Вељовић.

Из баталиона Горњо-Зетског

Поинули војници: Илија Ђоков Раичевић, водник Лука М. Перовић, Бошко Вукчевић, Лука П. Вукчевић, Драго Илић Ускоковић, Бошко Ј. Раичковић, Андрија А. Марковић, Ђуро С. Перовић, Мило С. Булатовић, Марко Милов Рогошић, Михаило Лазарев Вукчевић, Спасоје Блажин Поповић, Даро Спихов Прелевић, Стојан Раков Вујошевић, Вуксан Раков Николић.

Рањени војници: бат. баријатар Раде Милићев Ивановић, Мило Божов Вујошевић, Илија Јованов Ђуришић, Јован Лукин Ђетковић, Спасоје Андриј Радуновић, Митар Јовов Бојанић, Мило С. Раичковић, Перо Јоков Петрићевић, Ристо Марков Вукчевић, Никола Јованов Вукчевић, Стеван Н. Вукчевић, Новак Ф. Вукчевић, Јагош И. Костић, Андрија М. Новаковић, Јово С. Марковић, Бошко Савов Невесињац, Благоја Савов Ђуришић, Симо Нешов Рогошић, Перо Илић Вукчевић, Мило Николин Ђетковић, Нешо Милов Рогошић, Крсто Маркишин Вукчевић, Марко Лазарев Вукчевић, Марко Стеванов Цањевић, Крсто Иванов Вукчевић, Ристо Матов Ђетковић, Перо Илић Вујошевић, Ђоко Вукашиновић Вујошевић, Војин Драгов Мићковић, Илија Марков Пејовић, Ђуро Милованов Мирковић, Марко Мирков Поповић, Лабо Милунов Радоњић, Васо Заков Чејовић, Василије Кртић, Васо Муцов Перић, Михаило Радов Павићевић.

Из баталиона Ускочког

Рањени војник Василије Перовић.

Из баталиона Љешкопољског

Поинули војници: Перо Ј. Раичевић, Томо П. Раичевић; Вељо Ј. Поповић, Стево Ф. Пејовић, Нико Ј. Раичевић, Симо М. Бољевић, Перо М. Мирановић, Ђоко М. Пејовић, Крсто Р. Бољевић, Перо М. Мугоша, Васо М. Мугоша, Ђуро Ј. Мугоша, Павле С. Мугоша, Ђоко Н. Мугоша, Марко Ј. Мугоша, Симо Ш. Мугоша, Живко М. Мугоша, Мушица Т. Поповић.

Рањени војници: Ђуро В. Вукчевић, Васо Т. Мирановић, Марко Н. Мирановић, Мирон И. Бољевић, Саво М. Радиновић, Божо Ђ. Милић, Перо Ђ. Мугоша, Вуко Ђ. Милић, Зако М. Мугоша, Симо С. Мартиновић, Лука М. Вујовић, Перо С. Мирановић.

Из баталиона Пиперског
 Поинули војници: Крсто Р. Лазаревић, Милоје Стефанов Лазаревић, Раде М. Драгићевић, водник Радоице М. Башовић, Периша М. Брковић, Михаило Пилетић.

Рањени војници: Марко Ј. Вучинић, Вучина Г. Вучинић, Јакош Р. Ђуровић, Јагош М. Вукадиновић, Вељо П. Рајковић, Андрија Г. Вучинић, Васо Р. Лазаревић, Никола Р. Рајковић, Михаило П. Рајковић, Саво М. Бишић, Павле Милутиновић, Илија П. Миличковић, Ненад Н. Михаиловић, Богдан Л. Јеленчић, Нешо М. Брковић, Милован П. Вуковић, Јошо П. Поповић, Саво Т. Ивановић.

Нестали без вијести: Михаило П. Баић, Ђуро М. Вучинић, Јагош Р. Ђуровић, Периша С. Стаматовић, Спасоје Р. Вучинић, Јагош А. Лазаревић, Јован М. Божовић, Спасоје В. Дулић, Никола М. Вуковић, Саво Ј. Филиповић, Муча М. Вукотић, Раде С. Вукотић, Јакша К. Иванчевић, Васо П. Михаиловић, Панто П. Михаиловић.

Из баталиона Спашког
 Поинули војници: Спасоје П. Ивановић, Андрија Ш. Радуловић, Милија Б. Пљачковић и Радован М. Нововић.

Рањени војници: Благоја Ђ. Радуловић, плем. капетан Бећо Т. Перовић, Јован С. Богдановић, Периша Б. Пљачковић, Шћепан Н. Поповић.

Из батал. Команско-Загарачког
 Умро од рана: Вукадин Ђупић учитељ.

ИСПРАВКА

У 48 броју Гл. Црногораца међу рањеним војницима из Требјешког батаљона стоји: Михаило Рњез, а треба Михаило Груичић.

У броју 53. Гл. Црногораца оштампано је из баталиона Команско Загарачког без вијести нестали војници: стоји: Никола М. Радуловић, Јован М. Ђуричковић и Ђуран Ш. Раичковић, а треба:

Поинули војници: Никола Н. Радуловић, Јован Т. Ђуричковић и Ђуро Ш. Раичевић.

Из Канцеларије Министарства Војног број 9739. О. 1604. Цетиње 3. октобра 1914. године.

Школске објаве

Упис ученика у Великој Државној Гимназији у Пећи вршиће се 18., 19., 20. и 21. тек. мјесеца. Послије овога рока примаће се само ученици који то задоцњење довољно оправдају.

У први разред гимназије примију се они ученици, којима није мање од 10, ни више од 14 година, који су свршили четири разреда основне школе с добрим успјехом, а који уз то положије пријемни испит из вјеронауке, српског језика и рачуна. Сваки од ових ученика мора собом донјети крштеницу и свједочанство основне школе.

Пријемни испити држаће се одмах послје уписа. Накнадни и поновни испити полагаће се кад то професорски збор одреди.

Број 3867. Из канцеларије Кр. Министарства Просвјете и Црквених Послова. 3. октобра 1914. год. Цетиње.

Упис ученика у Нижој Државној Гимназији у Подгорици вршиће се 18., 19., 20. и 21. тек. мјесеца. Послије овога рока примаће се само ученици, који то задоцњење довољно оправдају.

У први разред гимназије примају се они ученици, којима није мање од 10, ни више од 14 година, који су свршили четири разреда основне школе с добрим успјехом, а који уз то положије пријемни испит

из вјеронауке, српског језика и рачуна. Сваки од ових ученика мора собом донјети крштеницу и свједочанство основне школе.

Пријемни испити држаће се одмах послје уписа. Накнадни и поновни испити полагаће се кад то професорски збор одреди.

Број 3867. Из канцеларије Кр. Министарства Просвјете и Црквених Послова, од 3. октобра 1914. г., Цетиње.

У Богословско-Учитељској Школи на Цетињу редовна предавања почеће 15. овог мјесеца.

Број 3876. Из канцеларије Кр. Министарства Просвјете и Црквених Послова 3. октобра 1914. г. Цетиње.

Упис у Учитељској Школи у Пећи вршиће се 18, 19, 20 и 21. тек. мјесеца. Послије овога рока примаће се само ученици, који то задоцњење довољно оправдају.

У први разред учитељске школе примаће се ученици који су с добрим успјехом свршили четврти разред гимназије. Сваки од ових ученика мора собом донјети крштеницу и свједочанство о свршеном четвртном разреду гимназије.

Број 3867. Из канцеларије Кр. Министарства Просвјете и Црквених Послова 3. октобра 1914. г. Цетиње.

Овдашњи Царско-Руски Војни Агент г. генерал Потапов примио је ово службено саопштење:

Петроград, 3. октобра. На источно-пруском фронту су незнатне чарке.

На средњем току ријеке Висле и у Галицији њемачко-аустријске армије ограничиле су се на цијеломе фронту на одбрану усљед настујања наших армија.

Јужно од Пшемисла ми смо заробили три аустријске чете са 6 официра.

Овдашње Енглеско Посланство примило је ово службено саопштење:

Лондон, 1. октобра. Сер Џон Френч јавља да су енглеске трупе имале судара са Нијемцима на лијевој страни савезничке линије, и то с успјехом. Нијемци су нешто сузбјени на сјеверном крају линије. На земљишту, на коме се води борба, је развијена рударска индустрија, а то отежава напредовање. — Лорд Киченер јавља, да је стање енглеске армије у Француској потпуно задовољавајуће.

Цијела Аустрија: једна болница.

Онај исти Фракароли, који је описао „Потоње дане Лавова под Аустријом“ послао је листу „Коријере дела Сера“ још један допис, из кога видимо следеће:

„Аустрија бијаше приправила једну одличну послугу Црвеног Крста. Много болничких кола, много болничара, много материјала за лијечење, много болничких возова који су једно чудо од практичности, много болница.

Али, изненада она се нађе пред једним фантастичким бројем рањеника; једна лавина: хиљаде, десетке хиљада, много десетак хиљада. Рачунасе да их има око двије стотине хиљада. И сва та смишљена припрема постаде ништавна. Не достајаху болничка кола да саберу и поведу рањенике са бојних линија до првих мјеста за лијечење.

Бијаху узета још приватна кола и колица, сва које било врсте. Не достајаху више нарочити возови, бијаху узети возови трпезарије, за тим возови за спавање, напокон вагони првог и другог разреда. Удесише се возови бесконачни, који иду полагано, брижно вукући свој терет бола. Не достајаху више ни болнице ни школе ни општине претворене у станове за његовање. Почело се напуњавати за сеоке, преноћишта, колегијуме, конвикте, високе школе, складишта, позоришта и приватне куће.

Пропутовао сам доцније Угарску и Аустрију на дугачком путовању са повратка: један тужни приказ. Возови су пуни рањеника. Сусрећу се пренакрцане чекаонице, трпезарије су претворене у болнице, канцеларије су посједнуте. Код дугих растојања војних возова, изишавши ван у околину, у градове: не види се ништа осим Црвеног Крста и рањеника, рањеника, рањеника...

Цијела је Аустро-Угарска једна голема болница, од Лавова па до Беча, и од Беча до Будимпеште“.

ТЕЛЕГРАМИ

Ваљево, 30. септембра. У току ноћи 28. и 29. септембра непријатељ је на крајњем десном крилу фронта Зворник—Лозница покушао у два маха напад, али је оба пута одбијен с јаким губитцима. 29. септембра код Биограда непријатељ је у јутро покушао два пута напад на наше трупе на лијевој обали Саве у правцу Мале и Велике Аде Циганлије, али је оба пута одбијен с врло великим губитцима. Наша артиљерија својом прецизном ватром косила је његове редове. На осталим фронтovima није се десило ништа значајније осим што је на фронту Зворник—Лозница непријатељ тукао наше десно крило јаким артиљеријском ватром, која је убрзо уђуткана нашом артиљеријом.

Париз, 30. септ. На лијевој крилу продужује се акција коњице у крају Лабасе источно од Ена. Више непријатељских напада између Ена и Оазе пропали су, а нарочито онај између Ласињи и Роа. У центруму имали смо неколико успјеха. Једна бригада маринске пјешадије била је у борби цијелога дана 26. ов. мј. и ноћу између 26. и 27. ов. мјесеца са Нијемцима, које је одбила и на нијела им велики губитак. Поинуло је 200, а заробљено је 50 Нијемаца. Ми смо имали 9 мртвих и 9 рањених.

Париз, 30. септ. Један рањени Белгијанац изјавио је, да су Нијемци заузели само предграђа Анверса и да се држе још два појаса утврђења око Анверса.

Петроград, 30. септембра. Јапански генерал Фукишима примио је кореспондента „Новог Времена“, којем је казао, да ће Јапан доказати да према Русији води лојалну политику.

Петроград, 30. септембра. Тврди се, да се Њемачка журно спрема за зимски рат. Спрема гојла одјела у великој количини.

Ваљево, 30. септембра. У току 5., 6., 7. и 8. септембра наш је напад на линији Гучево—Борања—

Јагодња лагано али успјешно напредовао. Трупе лијевог нашег крила на овој фронту, и ако су услови за напад били изванредно тежки, потиснуле су непријатеља, послје особито упорне борбе, са његових положаја. На гребену Јагодње на центру и десном крилу овога фронта налазили смо на силне тешкоће, али смо и овдје овладали неким доминирајућим тачкама на Гучеву и Борањи. Да би повратио раније изгубљене важне тачке, непријатељ је и сам на извјесним дјеловима овога фронта прелазео у напад. Око тих тачака наставиле су се у току идућих неколико дана врло крваве борбе. Знатно појачан из позадине непријатељ је са крајњим напрезањем снаге покушао да поново овлада доминирајућим тачкама на Гучеву. У току неколико дана и ноћи он је овдје вршио врло упорне нападе, али су сви ови његови напади енергично сломљени са огромним губитцима. Непријатељ је увијек био одбијен и све тачке дефинитивно су остале у нашим рукама. По свима знацима непријатељ је потпуно малаксао и већ неколико дана, не рачунајући артиљеријску ватру и омање чарке, влада на овом крилу затишје. На лијевом нашем крилу овога фронта, непријатељске трупе, разбијене у току 2., 3. и 4. септембра на Соколској Планини, бачене су на Јагодњу, потиснуте су затим са ових тачака и одавде оне нијесу више биле способне за напад на овом крилу. Послје огромних бораба 8. и 9. септембра настало је у главном затишје. Немајући никаквог успјеха на фронту Љубовија—Зворник, гдје је уложио главну своју снагу, непријатељ је упорно покушавао да га добије у Мачви. У току неколико дана и ноћи чинио је он тамо очајне покушаје да нас потисне, те да се тако одмакне од Саве, која му је била одмах иза леђа, и поправи на тај начин свој опасан положај. Ма да је и овдје привукао знатна појачања, непријатељ се није могао ни за корак одмаћи из мочвара подводне обале савске. Енергично заустављен још у почетку, он је на овој страни остао на линији Митровица—Дреновац, а већ неколико дана и овдје у главном влада затишје. Сви његови напади да продре дубље у Мачву, и ако је потпомаган ватром са 5 до 6 монитора и тешке артиљерије, остали су потпуно без успјеха. Непријатељ је потпуно малаксао а његова даља акција сломљена је. Као што је познато, ми смо 24. августа из нарочитих стратегијских разлога пријешли једним дијелом своје војске у Сријем, али је непријатељ у исто вријеме, прикупивши ранију своју снагу и привлачећи многе трупе из позадине, поново да продре на нашу територију најприје на фронту Лозница—Љубовија, а за тим на фронту Митровица—Дреновац. Намјера му је била да нас брзим успјесима на боковима примора на хитно повлачење ка Ваљеву. Требало је спријечити непријатеља да ово оствари упорном дуготрајном и успјешном битком на линији Гучево—Борања према Дрини и на линији Митровица—Дреновац према Сави. Ми смо у томе потпуно успјели. Непријатељска офанзива заустављена је, његови су упорни напади сломљени, његове трупе немају више ни снаге ни смјелости да их понове. Наше се трупе налазе сада на јаким добро утврђеним положајима и готове да сваки покушај непријатељског напада енергично сузбију а у повољном тренутку пријеђу и у напад. Потпуно заустављен с фронта на положајима, иза којих му се налазе знатне препоне, непријатељ нема никакве

могућности да развије јаку снагу и да успјех потражи дјелством на крилима. Наша офанзива у Босни успјешна је, ма да је непријатељ последњих дана привукао тамо знатне снаге. У овом тренутку ми смо овладали једним дијелом Босне, који је несрвањено већи од парчета нашега земљишта што га непријатељ још држи. Наш испад у правцу Земуна и поновно привремено заузимање ове вароши имали су чисто тактички циљ, који је постигнут. У овом тренутку дијелови наших трупа на овом правцу на непријатељском су земљишту до самога Земуна. Према овој и овај поновни покушај непријатељев да продре на наше земљиште потпуно је пропао. *Преко 300.000 непријатељских војника стоје у овом тренутку ириковани за нашу границу без икаквог успјеха.*

Бордо, 30. септембра. Четврти корпус њемачке коњице био је одбачен сјеверно од Лиса ка Армантијери. Два друга корпуса била су задржана између Лиса и канала вароши Лабасе. У подне према Лилу који су заузеле наше трупе није више било Нијемаца. Између Араса и Бомона непријатељ је покушао ипак неколико напада, који нијесу успјели. Ноћу између 28. и 29. одбили смо нападе непријатељеве на четири километра на југоисточно од Сен Мијела.

Према последњим обавјештењима добивеним из Анверса, Нијемци су заузели само варошка предграђа. Двадесет четири утврђења на објема обалама Еска, енергично се одупиру.

Париз, 30. септ. По вечерашњим депешама, Нијемци су заузели само два предграђа Анверса, а двадесет и четири утврђења на објема обалама реке Еска још су нетакнута и бране се енергично. Све остале белгијске трупе, топови, муниција храна, пренесени су у Ган.

Краљица белгиска стигла је у Француску. Пад Анверса нема великог значаја. Нијемци су нашли варош празну. Белгијска војска и двије маринске енглеске бригаде, које су биле у Анверсу, сад тек ступају у борбу и очекује се њихово састављање с трупама француским на сјеверу.

Петроград, 30 септ. Јављају да је квар, причинен на цркви Нотрдам у Паризу од бомбе са немачког аероплана, велик. Јавља се, да су Енглези дубоко потресени несрећом Белгијанаца и да су се чврсто одлучили да их освете.

Петроград, 30. септ. *Његово Вишочанство Књаз Олег, син Великог Књаза Константина, иодалега је јуче рани, коју је задобио у борби.*

Ваљево, 1. октобра. Ноћу 29/30. септ. наше трупе у Босни имале су на свом лијевом крилу омањи сукоб са непријатељем, који се завршио нашим потпуним успјехом. 29. септ. на фронту Зворник—Лозница непријатељ је без икаквог резултата тукао артиљеријском ватром положаје нашег десног крила и покушао је напад на главицу на Гучеву, који је био одбијен. Истог дана наше су трупе снажно одбиле један непријатељев напад код Курјачице на Дрини. Услед последњих киша Дрина нагло надолazi и проноси дијелове непријатељских однесених мостова и мостовне грађе и многе вешеве непријатељских војника и коња. Ноћу 29/30. септембра и цијелог дана 30. септембар водила се борба код Биограда на лијевој обали Саве на фронту Ада Циганлија — ушће Саве. Непријатељ је неколико пута нападао, али су сви напади енергично одбијени. Непријатељ је претрпио огромне губитке и у великом се нeredу повукао на Бјезанијску Косу. На разбијшту оставио је за собом

преко 300 мртвих и велики број рањених. Многи његови војници предају се нашим предњим дијеловима, који допиру до Бјезанијске Косе и земунске железничке станице. На осталим фронтовима није било 30. септем. ништа значајније.

Петроград, 1. октобр. Пријелазу руске коњице преко Карпата у мађарску равницу војни сарадници руских листова дају велики значај. Коњица може прекидати комуникационе везе аустријској војсци ка сјеверу и према Србима на југу. Она сада угрожава Пешту. Непријатељ мора предузети мјере за одбрану мађарске пријестонице.

„Новоје Времја“ доноси текстуално измијењене депеше између њемачкога цара и белгијског краља. Цар Вилем телеграфше: „ако се будеш противио преласку моје војске преко Белије, рачунају те за свог личног непријатеља и земљу твоју разорићу.“

Краљ Алберт је одговорио: „Ја само жалим што Краљевима није допуштено носити пушке. Мој први метак био би за тебе.“

Руска штампа очекује промјену румунске политике. Сви одају хвалу покојном краљу, који је умно до смрти остати добар Нијемац и добар Румун.

Бордо, 1. октобра. На дан 29. септ. наше су трупе имале осјетног успјеха на разним дјеловима фронта — нарочито у предјелу на југу од Араса, гдје смо отели непријатељу топове. У предјелу око Ленса на против изгубили смо село Вермер, али на сјеверу наше трупе предузимајући понова офанзиву у предјелу Бетине и Хазебрика почеле су потискивати непријатељске снаге, које су биле изашле на фронту Лабасе.

Белгијска краљица отишла је у Енглеску, а белгијски Краљ и Министар Војни остали су са белгијском војском. Чланови белгијске владе преселили су се у Хавр.

Лондон, 1. октобра. Секретар адмиралитета дао је следећу изјаву: Као одговор на апел, који нам је учинила белгијска влада, енглеска влада је послала за одбрану Анверса једну маринску бригаду и двије поморске бригаде с топовима великог калибра код којих је послуда била одјељење мрнар, све под командом генерала Перма. Посљедње надјеље напада све до прошлог понедељника белгијска војска и маринска бригада успјешно су браниле линију ријеке Нете, али прошлог уторника рано из јутра белгијске трупе десно од вароши биле су нападнуте јаком њемачком силом, која је била потпомогнута врло јаком артиљеријом те су се морале повући. Цијела одбранбена линија морала се повући на линију унутрашњих утврђења. Изгубљени терен допустио је непријатељу да постави своје батерије и да бомбардује варош. Унутрашња одбранбена линија била је одржана у сриједу и у четвртак док је варош подносила варварско бомбардовање. Маринска бригада владала се достојно сваке хвале. Њени губитци су вјероватно мањи од триста од укупно осам хиљада људи. Врљбрана се могла још за дуже вријеме продужавати, али ипак не толико да би могла сачекати довољно натпоре без уштрба за главне стратегијске положаје. Непријатељ је отпочео у четвртак јак напад на линију комуникациону у близини Локерена. Белгијске трупе, које су браниле ту позицију, браниле су се најодлучније, али су потпуно сузбијене надмоћнијим бројем. У таквим околностима белгијске и енглеске војне власти у Анверсу донијеле су рјешење да евакуишу варош. Енглези су покушали да заштите повлачење, али је генерал Дегиз изјавио

жељу да Енглези напусте варош прије прве белгијске дивизије. Последице друге ноћи марша ка Сен Жилу двије од три поморске бригаде стигле су у добром реду у Остенде. Међутим, услед још потпуно непознатих околности највећи дио прве поморске бригаде није могао даље ићи услед напада Нијемаца сјеверно од Локерена и двије хиљаде енглеских официра и војника ушли су у холандску територију и положили су своје оружје према законима о неутралности. Повлачење белгијске војске успјешно је извршено.

Марински оклопни возови и топови великог калибра евакуисани су. Марински авијатичарски парк, пошто је извршио своје нападе на Диселдорф и Келн, вратио се у потпуном реду. Повлачење са оне стране Гана енглеске поморске дивизије и белгијске војске било је заштићено моћном енглеском потпором. Велики број небораца напушта Анверс и упућује се у групу од више хиљада, остављајући варош у рушевинама и пламену.

Петроград, 1. октобра. Цар је одликовао орденом светог Ђорђа другим степеном свога ађутанта генерала Иванова, а ђенерала Ратка Димитријева трећим степеном.

Амстердам, 1. октобра. Листови веле, да су штете причинене Анверсу много мање но што је то раније представљено. У центруму вароши све до јужне станице штете су врло велике, а у осталим дијеловима вароши штете су незнатне. Њемачки војници помагали су при гашењу пожара. Једна бомба је оштетила цркву Нотрдам. Краљев Двор и централна станица нијесу оштећени.

Остенде, 1. октобра. Сједиште белгијске владе пренесено је у Хавр, гдје ужива право екстериторијалности.

Париз, 1. октобра. Енглески лист „Глоб“ у чланку „Мали јуначки народи“ истиче заслуге српскога народа у рату и тражи да Енглеска Србију помогне новчано под истим условима као и Белгију.

Амстердам, 1. октобра. „Ханделсблат“ јавља, да су у Флисингену све лађе узапћене од војних власти за пријенос енглеских и белгијских војника.

Беч, 1. октобра. У Бечу је констатовано пет случајева колере, у Салзбургу 1, у Моравској 2 и у Шлезји 1. Осим једног случаја сви остали болесници су војници, који се вратили из Галиције. У Галицији је 4 случаја констатовано код војних лица.

Рим, 2. октобра. Посљедње вјести о здрављу министра Санђулијана гласе неповољно. Морало се пријећи ињекцијама кисеоника. Ако министар и преболи тешку кризу, ипак му његово здравствено стање неће допустити да и даље остане на свом положају. У политичким се круговима мисли, да ће управу министарства иностраних дјела преузети министар председ. Саландра. У Таранту кружи глас, да ће у најкраћем времену стићи онамо талијански краљ да прегледа талијанску флоту. (Нар. извјештај).

Рим, 2. октобра. Из Ниша јављају, да Аустријанци концентришу јаку војску на Дрини и на сјеверу од Шапца с намјером, да предузму рјешитељну акцију против Србије. (Нар. извјештај).

Приватни огласи

КУЋА двокатница са осам соба, тезом и дворјаштем, у Иванбеговој улици бр. 22, даје се под најам.

За погодбу обратити се Анастасији М. Мартиновић, улица Бага Пивљанина бр. 11. Цетиње. Бр. 538, 1,3